

INLEIDING

Wat is het Rozenkruis?

Wat is het Rozenkruis? Wie is die Broederschap van het Rozenkruis? Wie is Christiaan Rozenkruis? Wat is de moderne Geestesschool van het Rozenkruis, wat is haar doel en hoe werkt zij?

Dit boek wil op deze vragen een antwoord geven en wel in de vorm van een serie artikelen die samengesteld werden door leerlingen van de school van het Rozenkruis voor het tweemaandelijkse tijdschrift Pentagram.

Wat is het Rozenkruis? Sinds de mensheid zich op eigenwillige wijze afscheidde van de goddelijke wereld, haar bewustzijn ervan verloor en een eigen vergankelijke wereld schiep die niet meer in overeenstemming is met de goddelijke wereld, tracht de goddelijke wereld om de in de materie verzonken mensheid weer met haar oorspronkelijke levensveld te verbinden en om haar de weg terug te wijzen. Al deze impulsen kunnen samengevat worden in de naam Christus. Grote en kleine impulsen getuigen van dit Christus-streven van de goddelijke wereld. Steeds weer incarneren boodschappers als gezanten van de Broederschap des Levens – de gemeenschap van mensen die in eenheid met de goddelijke wereld leven – vrijwillig in de vergankelijke wereld om mogelijk te maken dat mensen

die daarvoor ontvankelijk zijn, de wederverbinding, de religie met de goddelijke wereld tot stand kunnen brengen. Alle oorspronkelijke mysteriescholen en religies zijn ontstaan uit dergelijke impulsen. Een ketting van zulke scholen en gemeenschappen zet zich voort door de gehele wereldgeschiedenis.

Een schakel in deze ketting is het Rozenkruis. De beoefening van de Broederschap des Levens ontspringt weliswaar aan de eeuwige wetten en krachten van de Geest, maar moet zich instellen op de eisen van ruimte en tijd en op het bewustzijnsniveau en de cultuur van de mensen die hij wil bereiken als hij in de vergankelijke wereld werkzaam wordt. Het Rozenkruis is een dergelijke bijzondere instelling. De Broederschap van het Rozenkruis wendt zich tot de moderne westerse, door het wetenschappelijk denken gevormde, zeer geïndividualiseerde mensen terwijl hij werkt uit de onverganke-lijke wereld en op basis van de Christus-impuls. Christiaan Rozenkruis is de symbolische figuur voor deze bijzondere impuls.

Het Rozenkruis is actief sinds in de middeleeuwen de eerste kiemen van het natuurwetenschappelijk denken opkwamen in de westerse mensheid, sinds de overgang van een slechts op geloven berustend Christendom naar een herkenkend Christendom en sinds de mogelijkheid zich aftekende dat de mens de geestelijke kern van alle wereldreligies herkent en daardoor tot een omvattende mensheidsreligie – een universeel Christendom – komt.

In het begin van de 17e eeuw werd de Rozenkruiserimpuls voor het eerst openbaar in de geschriften van de

klassieke Rozenkruisers en zij werkt heden op grote schaal in het raamwerk van de Geestesschool van het Rozenkruis, het Lectorium Rosicrucianum. Zowel de gemeenschap die de klassieke Rozenkruisergeschriften van de 17e eeuw samenstelde als de hedendaagse School van het Rozenkruis is niet ontstaan uit mensenwerk, niet uit de behoeften en fantasieën van wereldverbeteraars en idealisten. Veel meer zijn zij het resultaat van een activiteit van de Broederschap des Levens die, met behulp van mensen die in de vergankelijke wereld leven, een «tehuis Sancti Spiritus», een huis van de heilige Geest, in de vergankelijke wereld heeft gebouwd.

Dit tehuis van de heilige Geest, deze gemeenschap van het Rozenkruis, of hij nu actief is in de 17e of in de 20e eeuw, leeft door de wetten en krachten van de goddelijke wereld en maakt het voor alle mensen die ervoor ontvankelijk zijn mogelijk zich weer bewust te worden van de goddelijke wetten en krachten in zichzelf, om deze te ontwikkelen op een spirituele weg en om daardoor op bewuste wijze de her-verbinding met de goddelijke wereld te verkrijgen.

Europa zal een kind baren

De Christusimpuls heeft als doel een «nieuwe menswording». De mens heeft zich sinds zijn afscheiding van de goddelijke wereld steeds meer met de vergankelijke wereld geïdentificeerd en probeert door zelfhandhaving een wereld en een samenleving op te bouwen die door *zijn* voorstellingen is gevormd in plaats van door de wetmatigheden van de geest. Daardoor is het besef van de mens van het bestaan der goddelijke wereld steeds meer teloor gegaan. De hedendaagse mens heeft hoogstens nog een vermoeden van een goddelijke wereld en verlangt er naar, maar hij leeft niet bewust in haar.

Toch spoort de latent geworden goddelijke kiem aan tot ontplooiing. Zij wordt geactiveerd door de overal in de wereld werkzame fundamentele vibraties van de Geest, die door mysterie- en geestesscholen van de Broederschap des Levens in de aardse atmosfeer belevendigd worden. De mens voelt dat een geheel nieuw wezen, het eeuwig oer-oude, de in hem verborgen kern van de oorspronkelijke mens levend en bewust wil worden en een nieuwe wereld wil scheppen overeenkomstig zijn eigenschappen. Hij wil de oude mens der zelfhandhaving en zijn wereld die niet overeenkomt met die van God ontbinden en een nieuwe wereld in haar plaats stellen.

«Want Europa gaat zwanger en zal een sterk kind baren», zegt de Fama Fraternitatis, de Roep der Rozenkruisers Broederschap van het jaar 1614. In die jaren, voorafgaand aan de Dertigjarige Oorlog, voelde Europa de weeën van een grote omwenteling. Godsdiensten stonden onverzoenlijk tegenover elkaar. Er was een geweldige ontlading van opgekropte spanningen op komst. In die jaren waren velen ontvankelijk voor een fundamentele vernieuwing van hun leven. En de *Roep der Rozenkruisers Broederschap*, de *Belijdenis der Rozenkruisers Broederschap (1615)* en de *Alchemische Bruiloft van Christiaan Rozenkruis (1616)* van Johann Valentin Andreae en zijn Tübinger vrienden, vielen in vruchtbare aarde. Velen werden door deze drie Rozenkruisersgeschriften sterk bewogen. Het levenswerk van talloze vertegenwoordigers van kunst, religie en wetenschap werd aanwijsbaar beïnvloed.

Profetische woorden luidden een nieuwe tijd in

De drie genoemde geschriften spraken over een aanstaande openbaring van kennis, over een tijd van verlichting vol diep ingrijpende inzichten. Deze zouden niet alleen betrekking hebben op de waarneembare wereld, maar vooral op het diepste innerlijk van de mens. Daardoor zou de mens zich zijn waardigheid bewust worden en de belangrijke plaats en rol gaan begrijpen die hij volgens het plan Gods moest vervullen. Er werd gesproken over een nieuw denken, vrij van dogma's en geworteld in de innerlijke oerbron in de mens. Op deze religieuze basis in het hart van de mens zou de wetenschap nieuwe maatstaven en normen ontdekken en zich gaan voegen naar de volmaakte wereldorde. Verder zou door de wording van een nieuw mens-type ook de onderlinge verwantschap tussen de godsdiensten aan het licht treden.

Tijden van peilloze duisternis

De Dertigjarige Oorlog wiste al deze nieuwe ontwikkelingen uit. Europa werd een oord van afgrijselijke verwoesting. De ontwikkeling die op deze vernietiging volgde, bracht consequenties mee, die de huidige mensheid als erfenis moet aanvaarden. De wetenschap kwam op en rukte zich los van haar religieuze basis. De strijd van het gebonden denken tegen zijn eeuwenoude kluis-ters eindigde met *bevrijding*: het denken werd losgekoppeld van de basis van menselijk leven. De nieuwe wetenschap ontplooidde zich los van de oorspronkelijke ziel. Zo kon het materialisme openbloeien als basis voor het wetenschappelijke denken. En daar dit denken grote successen boekte en alle gebieden van leven veranderde, nam de materialistische wereldvisie al spoedig geheel en al bezit van de westerse mens. Dit leidde uiteindelijk tot de huidige crisis. De moderne mens heeft de binding met de bron van het leven, met de kern van zijn wezen, afgekapt en verloren. Voor zijn medemens is hij een object geworden dat voor alle mogelijke doeleinden kan worden ingezet. De mensen buiten elkaar uit, zij buiten de natuurrijken uit en laten hun ziel ondergaan in de materie.

Steeds meer mensen worden zich bewust van dit schrijnende beeld van de menselijke existentie. Nu corruptie, geweld en alle vormen van ontarding hoogtij vieren, vragen velen zich af wat hun «mens-zijn» eigenlijk betekent. Bewust of onbewust zoeken zij naar vernieuwing van hun ziel. Een nieuwe mens is dringend noodzakelijk. Kan men nog genoeg nemen met de opvatting dat de mens niet meer is dan een diersoort die door toevallige ontwikkelingen en *survival of the fittest is* ontstaan? Is dit beeld in overeenstemming met de ware herkomst van de mens?

Europa gaat zwanger...

Europa gaat zwanger en zal een kind baren. De ervaringen van de mensheid door al die jaren heen resulteren in een onherroepelijk resultaat. De degeneratie van het menselijk leven versnelt en de ondergang tekent zich af tegen de horizon. Maar op datzelfde moment ontwaakt een machtig verlangen naar fundamentele vernieuwing van de ziel. De oude cultuur is echter versteend. Heeft zij nog wel de kracht om een kind te baren? De weg van vooruitgang is een doodlopende weg geworden en het verlangen naar een uitweg, naar vernieuwing, naar een nieuwe geboorte, is groot. De tijd is rijp. Ouderdom betekent ook rijpheid. De nieuwe geboorte is al eeuwen geleden aangekondigd. De bevrijding waarover de Rozenkruisersgeschriften drie eeuwen geleden spraken, kan weliswaar worden uitgesteld, maar niet afgesteld. Het verlangen in het diepste diep van de mens ontwaakt, rebelleert tegen zijn ontaarding en zijn degeneratie. En God zendt zijn krachten te hulp.

De Bijbel vertelt de verhalen van Sara, de vrouw van Abraham, en Elisabeth, de vrouw van Zacharias, die op hoge leeftijd nog een kind ter wereld brachten. Dat gebeurt ook nu. Goddelijke impulsen breken kort voor het einde van een cultuurperiode door om een nieuw begin mogelijk te maken. De geboorte van Izaak geschiedde aan het begin van het *Oude Verbond*, de geboorte van Johannes luidde het *Nieuwe Verbond* tussen God en de mensen in. Het Oude Verbond bracht geboden en wetten. De binding van een uitverkoren volk met de principes van de goddelijke orde. Het Nieuwe Verbond schiep – door het offer van de Christuskracht – de mogelijkheid om Gods wet in het eigen hart te ont-

dekken. Er werd een weg gebaad naar de volkomen vrijheid, naar ontwikkeling van de goddelijke ziel in de mens. De impulsen van ordening en vrijheid gaven de lijn van ontwikkeling aan in het Avondland. Zij dienden ter rechtvaardiging van revoluties en onderdrukking, van reformaties en dogma's.

Thans verkeren beide principes in een crisis. Hun levenskracht is op. De mensen hebben de wegen van orde en vrijheid gevolgd. Zij hebben getracht hun idealen te verwerkelijken en nu staan zij ontredderd voor de resultaten van hun streven. De vrijheid van de een wordt een groeiend gevaar voor de ander. En voor de aarde. De orde degenereert tot een gecompliceerd stelsel van regels. Niemand kan het nog overzien. De afstand tussen *wet* en *rechtvaardigheid* wordt steeds groter. Zo hebben twee grote principes hun glans verloren. Zij zijn bedekt met het stof dat zij op hun weg door de materie deden opwaaien.

Wat is de aard van het nieuwe kind?

Hoe zal die nieuwe geboorte er uitzien? Na alles wat de mens achter zich heeft, blijft alleen nog de geboorte van een nieuwe mens, van de nieuwe, onsterfelijke zielemens, over. Zo'n tweeduizend jaren geleden werd de *Zoon des Mensen* als voorbeeld geboren. Nu moet hij in de mens zelf tot leven worden gewekt. Een nieuwe ziel kan, als *eniggeboren zoon*, opstaan in de mens. Veel mensen ervaren reeds het prille begin van deze geboorte. De kracht van de *zoon des mensen* gaat spreken uit hun hart en baant zich een weg door de atmosfeer van de aarde. De zoon des mensen ontwaakt uit een slaap van vele duizenden jaren. Hij drijft de mens voort naar innerlijke revolutie. Hij leidt de mens, opdat deze zich

kan verheffen naar een hoger levensgebied, waar vrijheid en orde elkaar aanvullen en in evenwicht zijn, waar kunst, wetenschap en religie putten uit dezelfde oerbron en in hun samenwerking daarvan ook getuigen.

De Alchemische Bruiloft wordt werkelijkheid

Zo komt het verhaal van de Alchemische Bruiloft van Christiaan Rozenkruis tot leven. Tot werkelijkheid. Het programma dat in dit verhaal is neergelegd, is nu hoogst actueel. Het beschrijft hoe de mens vernieuwd kan worden door het opwaken van de oorspronkelijke ziel in zijn wezen. En hoe de ontwaakte ziel zich verenigt met God. Het visioen van de *Fama Fraternitatis, de Roep van de Broederschap* wordt uiteindelijk toch realiteit. Ondanks dwaalwegen en obstakels.

De *Fama Fraternitatis* zegt dat Christiaan Rozenkruis zijn geestelijke schatten aan de geleerden en wijzen van Europa aanbood. Maar zij wezen hem af en bespotten hem. Toen richtte hij in alle stilte met een kleine schaar getrouwen het *Tehuis Sancti Spiritus* op. Dat is een geestelijk veld van atmosferische aard dat als een brug staat tussen de dialectische wereld en de oorspronkelijke wereld. Tussen tijdelijkheid en eeuwigheid. Aan dit huis is sindsdien onafgebroken gebouwd. Vele levende zielen werden als eeuwige bouwstenen ingevoegd en hebben zich ingezet voor de bevrijding van de mensheid. Op dit moment werkt ook de Internationale School van het Rozenkruis mee om het Tehuis Sancti Spiritus verder uit te breiden en te versterken. De deuren zijn wijd geopend voor de zoeker. En een machtig roepend en helpend geestelijk licht gaat vandaar uit over de gehele mensheid.